

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
A REPUBLICII MOLDOVA

THE SUPREME COURT OF JUSTICE
OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr.18,
Republica Moldova, MD-2005,
tel./fax: (+ 373 22) 21 87 68
e-mail: info@csj.md

Chișinău, P. Rareș, 18 street,
Republic of Moldova, MD-2005,
tel./fax: (+373 22) 21 87 68
e-mail: info@csj.md

Dosarul nr. 2ra-5/20
„29 ianuarie 2020”

AO „Asociația Națională pentru
Protecția Creatiei Intelectuale”

mun. Chișinău, str. Aba Gohberg 2, ap. 88

AO „Asociația Națională CopyRight”

mun. Chișinău, str. Moara Roșie, 19, of. 6

AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”

mun. Chișinău, Zelinschi, 24A

✓ Agentia de Stat pentru Proprietate Intelectuală

mun. Chișinău, str. Andrei Doga, 24

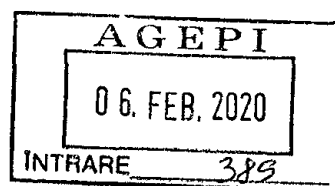
Prin prezenta Vă expediem pentru cunoștință copia deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 29 ianuarie 2020.

Anexă: copia deciziei

Președintele interimar al
Curții Supreme de Justiție

Vladimir Timofti

ex.: C. Tafune

A obiectat că AsDAC, pe parcursul anului 2013 și până la moment, a colectat și colectează remunerația de autor și conexe pentru toate categoriile integral și extins.

La 20 septembrie 2013, AGEPI, conștientizând faptul ilegalității deciziei nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012, a emis o noua decizie nr. 3/1566, abrogând decizia nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012, care la fel este ilegală și contestată în instanțele de judecată, deoarece a fost emisă cu încălcare a patru legi și unei hotărâri definitive și irevocabile din 12 septembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție privind legalitatea avizării ANPCI, precum și art. 53 alin. (1) din Constituția RM.

De asemenea, prin activitatea sa ilegală, AsDAC a indus și induce în eroare, a provocat haos și confuzie în rândul titularilor drepturilor de autor și conexe, precum și a utilizatorilor drepturilor de autor și conexe, care nu știau de la care organizație de gestiune colectivă trebuiau să primească licența și cui era necesar să achite remunerația de autor, iar acest fapt și în prezent duce la târăgănare și chiar la eschivarea de la plata remunerației de autor.

În consecință, drepturile și interesele legale ale titularilor de drepturi au fost grav prejudiciate, fiind încălcată legislația în vigoare, cauzând prejudicii statului.

A evidențiat că, sesizând organele abilitate privind activitatea ilegală a AsDAC, Procuratura sectorului Botanica mun. Chișinău a emis ordonanța din 9 noiembrie 2012 de începere a urmăririi penale în baza art. 241 alin. (2) lit. b), c) și f) Codul penal.

A precizat că AGEPI, prin scrisorile nr. 2030 din 13 noiembrie 2012 în adresa AsDAC și nr. 2035 din 14 noiembrie 2012 în adresa ANPCI a obligat AsDAC să transfere ANPCI toate sumele de bani, acumulate ilegal în perioada respectivă pentru distribuirea titularilor de drepturi de autor și conexe.

A comunicat că AsDAC, prin informația nr. 1-05/134 din 29 martie 2013, prezentată Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a confirmat faptul încasării în lunile septembrie – decembrie 2012 a sumei de 2 256 821,52 de lei.

Totodată, de către organizația de audit SRL „Sovirina-Audit”, la 19 august 2013, a fost perfectat și un raport privind activitatea desfășurată de AsDAC în temeiul scrisorii Comisariatului de Poliție sectorului Botanica mun. Chișinău privind controlul de audit a documentelor ale asociației AsDAC, efectuat în cadrul dosarului penal, deschis împotriva conducerii AsDAC, care denotă foarte grave încălcări ale legislației în activitatea AsDAC.

A specificat că ANPCI a contestat în instanța de judecată confirmarea AsDAC privind încasarea nelegitimă a sumei de 2 256 821,52 de lei.

Astfel, prin încheierea din 11 octombrie 2013 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, a fost sechestrată suma de 2 256 821,52 de lei, menținută prin decizia din 28 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

A subliniat că aceste decizii nu acoperea perioada anului 2013 în care AsDAC, de asemenea, a colectat renumerația de autor și conexe.

A mai notat că ANPCI a contestat în instanța de judecată confirmarea AsDAC privind încasarea nelegitimă a milioane de lei în anul 2013, solicitând sechestrarea sumei de 5 000 000 de lei - suma rezonabilă colectată de AsDAC în

și sarcina supremă de a identifica sursele de remunerație și de a le colecta corespunzător prevederilor contractuale și legale.

Cu referire la prevederile art. 48 alin. (11) din Legea nr. 139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, a precizat că este de sarcina AO „Asociația Națională Copyright” de a ține sub control colectarea efectivă a remunerație pentru drepturile de autor și conexe ale membrilor pe care îi reprezintă.

Așadar, AO „Asociația Națională Copyright” trebuie să primească și ulterior să redistribuie remunerația corespunzătoare care revine membrilor săi, și care, în temeiul Legii nr. 139/2010 și a deciziilor AGEPI, a fost colectată de către AsDAC pentru perioada 11 decembrie 2012 – 4 octombrie 2013.

A obiectat că AsDAC în mod ilegal reține și nu distribuie remunerația colectată pentru titularii de drepturi membri ai AO „Asociația Națională Copyright” și cei care în alt mod au încredințat în gestiune drepturile sale pentru perioada 11 decembrie 2012 – 4 octombrie 2013, perioadă în care ANCO nu a fost avizată și nu putea colecta această remunerație, iar pentru ANCO această remunerația a fost colectată de AsDAC, care trebuie să o transmită AO „Asociația Națională Copyright”.

Astfel, utilizatorii din domeniul regimului ambiental (restaurante, baruri, cafenele, cazinouri, etc.) și-au executat obligațiile legale de achitare a remunerației pentru drepturile valorificate, făcând această achitare în contul AsDAC, care era împuternicită să colecteze și pentru ANCO, dar care, pe de altă parte, avea obligația să transfere sumele de bani colectate pentru membrii ANCO, pe conturile ANCO, în termen rezonabil.

A evidențiat că acest termen a fost și este grav încălcat, membrii ANCO fiind astfel grav lezați în drepturile sale, iar AsDAC în tot acest timp în mod ilegal și nefondat reține banii destinați redistribuirii pe conturile sale.

A accentuat că la moment, deja când a trecut mai bine de doi ani de la colectarea remunerației de către AsDAC, în numele și pentru AO „Asociația Națională Copyright”, nu a fost transferat niciun ban pe contul acesteia pentru perioada 2 mai 2013 – 4 octombrie 2013, iar titularii membri ai AO „Asociația Națională Copyright” au fost lipsiți de remunerația echitabilă corespunzătoare.

A comunicat că pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, la sediul AsDAC, a fost prezentată o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea remunerației cuvenite titularilor de drepturi reprezentați de către ANCO. Careva acțiuni din partea AsDAC în vederea ajungerii la un numitor comun nu au avut loc.

Totodată, AO „Asociația Națională Copyright” a adresat o cerere prealabilă organului de resort AGEPI, prin care a solicitat a obliga AsDAC să-și onoreze obligațiile legale de plată a remunerație membrilor ANCO, solicitând de la AGEPI și lista cu toți utilizatorii cu care AsDAC a avut relații contractuale în perioada 11 decembrie 2012 – 4 octombrie 2013 și să comunice sumele de bani care au fost achitate în contul remunerația AsDAC pentru membrii lui ANCO.

La cererea respectivă, AO „Asociația Națională Copyright” a primit un răspuns evaziv în care AGEPI le-a propus să verifice careva date pe site-ul acestuia, dar nu a intervenit întru respectarea drepturilor ANCO și nici nu a

comunicat care sunt sumele acumulate pentru perioada menționată și de la care utilizatori AsDAC a colectat remunerația pentru titularii de drepturi ale lui ANCO.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, art. 85, 119, 166, 167 CPC, Legii contenciosului administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea AGEPI să oblige AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” să achite remunerația AO „Asociația Națională Copyright” pentru perioada 2 mai 2013 – 4 octombrie 2013, încasarea forțată a tuturor sumelor de bani care au intrat pe conturile bancare ale AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” cu titlul de remunerație pentru perioada 2 mai 2013 – 4 octombrie 2013 pentru titularii de drepturi ai AO „Asociația Națională CopyRight” în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright”.

Prin încheierea din 30 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, pretenția înaintată de AO „Asociația Națională Copyright” împotriva AGEPI privind obligarea AGEPI să oblige AsDAC să achite remunerația în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright”, a fost separată într-un proces aparte de pretenția înaintată de AO „Asociația Națională Copyright” împotriva AsDAC privind încasarea forțată în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright” a sumelor de bani cu titlu de remunerație pentru perioada 2 mai 2013 – 4 octombrie 2013.

Prin cererea de concretizare a cerințelor, AO „Asociația Națională Copyright” a solicitat încasarea din contul AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright” a sumei de 5 000 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru întârzierea achitării remunerației a membrilor AO „Asociația Națională Copyright” pentru perioada 5 octombrie 2013 – 20 noiembrie 2014, a sumei de 382 347 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 5 octombrie 2013 – 31 decembrie 2013 pentru titularii de drepturi ai AO „Asociația Națională Copyright”, a sumei de 234 834 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 1 305 504 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 20 noiembrie 2014 pentru titularii de drepturi ai AO „Asociația Națională Copyright” și a sumei de 652 501 de lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Prin încheierea din 7 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, cauzele civile au fost conexe într-un singur proces.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, au fost respinse ca fiind neîntemeiate cererea de chemare în judecată a AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” împotriva AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” și cererea de chemare în judecată a AO „Asociația Națională Copyright” împotriva AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, admis apelul declarat de AO „Asociația Națională Copyright”, casată parțial hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău și anume, în partea în care a fost respinsă cererea AO „Asociația Națională Copyright” și în

această parte emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea AO „Asociația Națională Copyright”.

A fost încasată din contul AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright” suma de 382 347 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 5 octombrie 2013 - 31 decembrie 2013, suma de 234 834 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 7 februarie 2017, suma de 1 305 504 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 20 noiembrie 2014 și suma de 652 501 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 1 ianuarie 2014 - 7 februarie 2017.

În rest, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizie suplimentară din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea AO „Asociația Națională Copyright” privind emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii suplimentare prin care a fost încasată din contul AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright” suma de 12 200 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în beneficiul statului suma de 50 000 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, cererea AO „Asociația Națională Copyright” privind emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu privire la ridicarea măsurii de asigurare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 18 mai 2019, AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, și ulterior la 17 decembrie 2019 a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei contestate și anume, în partea prin care a fost admisă acțiunea AO „Asociația Națională Copyright”, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea contestată, considerând-o neîntemeiată, adoptată cu încălcarea normelor de drept material relevante raportului material litigios, iar instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a apreciat arbitrar probele prezentate, ceea ce a dus la soluționarea eronată a cauzei.

La emiterea deciziei contestate, instanța de apel a concluzionat eronat asupra existenței dreptului ANCO de a pretinde careva sume de la AsDAC, punând la baza acestei soluții în exclusivitate decizia AGEPI nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015.

A precizat că prin decizia nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015 cu privire la obligarea repartizării remunerației de autor colectate de către organizațiile de gestiune colectivă în perioada 2013 - 2015, Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a obligat organizațiile de gestiune colectivă AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, AO „Asociația Națională Copyright”, Asociația „ReproMold” și Oficiul Republican al Dreptului de Autor să repartizeze

remunerația acumulată pe parcursul anilor 2013 - 2014 până la 31 ianuarie 2016, iar remunerația acumulată pe parcursul anului 2015 până la 15 februarie 2016, cu publicarea informației privind distribuirea sumelor colectate pe paginile sale web și cu prezentarea la adresa AGEPI a rapoartelor de distribuire, inclusiv cu specificarea pentru fiecare titular al drepturilor de autor și conexe în parte.

A învederat că repartizarea remunerației nu înseamnă achitarea acesteia către autori sau organizații de gestiune colectivă, ci stabilirea cuantumului remunerației pe fiecare categorie de drepturi, pentru fiecare autor.

Respectiv, organizațiile de gestiune colectivă au fost obligate să prezinte AGEPI informația privind distribuirea remunerației colectate.

Totodată, a remarcat că decizia nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015 nu prevede absolut nicio sumă care urmează să fie distribuită/achitată sau transmisă de o organizație de gestiune colectivă la alta. Altfel, organizațiile de gestiune colectivă urmau să distribuie remunerația colectată către autori și nu către alte organizații de gestiune colectivă.

Instanța de apel fără niciun suport probator, neglijând în totalitate argumentele formulate de AsDAC, a încasat remunerația de autor pentru perioadele invocate, bazându-se în mod eronat pe o decizie absolut irelevantă.

Prin urmare, nu este clar în ce mod decizia AGEPI nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015 confirmă dreptul ANCO de a pretinde încasarea remunerației pentru perioada invocată.

Instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 514 Cod civil, nu a stabilit în mod corect și întemeiat temeiul obligației în baza căruia de la AsDAC urmează a fi încasate sumele menționate care, de fapt, aparțin autorilor membri ale respectivei OGC.

Totodată, a obiectat că și aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, litigiul fiind examinat superficial, fără cercetarea tuturor circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, limitându-se la preluarea argumentelor și calculelor prezentate de ANCO.

A atenționat și asupra Memorandumului de înțelegere din 1 februarie 2016, în baza căruia, în urma unor calcule deductive, instanța de apel a determinat mărimea remunerației de autor pe care a încasat-o din contul AsDAC.

Așadar, concluziile instanței de apel nu rezultă din înscrisurile la care se face trimitere, or, nici în decizia nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015 și nici în Memorandumul de înțelegere din 1 februarie 2016 nu se menționează absolut nicio obligația a AsDAC-ului față de vreun oricare alt OGC cu referire la perioada indicată.

Instanța de apel a neglijat și a lăsat fără examinare și apreciere argumentul invocat de AsDAC referitor la aplicarea Memorandumul începând cu 1 ianuarie 2016, fără a fi aplicat cu efect retroactiv.

A invocat că afirmația precum că ANCO nu a avut posibilitatea să elibereze licențe nu corespunde adevărului și este lipsită de suport probator, nu poate fi imputată AsDAC-ului imposibilitatea eliberării licențelor și colectării remunerației de autor în perioada în litigiu.

Instanța de apel, fără a invoca careva probe, fără o motivare suficientă, a concluzionat asupra faptului că AsDAC a colectat remunerație pentru autorii membri ai ANCO, dar nu a indicat care probe demonstrează acest lucru, în ce măsură AsDAC a colectat, dacă a colectat careva remunerație, pentru care autor, cu referire la ce drept de autor sau conex, circumstanțe care însă nu au fost elucidate, iar argumentele AsDAC au rămas fără o apreciere obiectivă.

În ceea ce privește argumentul precum că pentru ANCO, remunerația a fost colectată de AsDAC, l-a considerat eronat, or, nu a existat la acel moment niciun contract între părți, deci nicio obligație contractuală sau chiar legală care ar obliga AsDAC să corecteze careva sume în numele ANCO.

A remarcat că instanța de apel a interpretat eronat legea și atunci când s-a expus asupra temeiniciei pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere.

Astfel, urmând logica instanței de apel, rezultă că AsDAC era în întârziere începând cu 1 ianuarie 2014, însă fără să fi cunoscut despre acest lucru sau măcar să fi avut posibilitatea să cunoască, or, nu a fost pusă în întârziere, ceea ce constituie o condiție esențială pentru apariția obligației de plată a dobânzii de întârziere.

Totodată, nu poate fi invocată nicio situația din cele prevăzute de lege - art. 617 alin. (2) Cod civil. Este total eronat să consideri în întârziere un debitor pentru o creanță/obligație care la acel moment nu exista.

Referitor la avizarea și legalitatea activității AsDAC, a considerat necesar de a preciza că în litigiu sunt relevante două decizii de avizare ale AGEPI și anume, decizia nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012 și decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, care au acționat succesiv.

Așadar, momentul abrogării deciziei nr. 2/2146 a coincis cu momentul intrării în vigoare a deciziei nr. 3/1566, prin urmare, activitatea AsDAC în calitate de organizație de gestiune colectivă s-a întemeiat, în continuare, pe decizia AGEPI nr. 3/1566, iar dubii în privința legalității activității AsDAC nu pot exista.

La 27 mai 2019, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a declarat de recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel, constatând ilegalitatea activității AsDAC și încasările pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2014, a admis doar apelul declarat de ANCO și a respins apelul declarat de ANPCI, în cazul dat se admit sau se resping ambele apeluri, iar admiterea unui apel și respingerea altuia este o eroare.

Referirea instanței de apel la Memorandum de înțelegere din 1 februarie 2016, este nu numai eronată, dar și ilegală, or, careva Memorandum semnat la 1 februarie 2016, în condiții nedeterminate și determinarea a careva procente pe piața dreptului de autor, nu poate produce efecte supra încasărilor în perioada 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2014, asemenea înscrieri nici nu se regăsesc în

textul memorandumului, iar alte calcule sub formă de dobânzi sunt totalmente absurde și lipsite de caracter probatoriu.

A obiectat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, art. 48 alin. (5), (15), 49 alin. (3) lit. a), b), 56 din Legea nr.139 din 2 iulie 2010 privind drepturile de autor și drepturile conexe, art. 118, 123 alin. (2) CPC, art. 60 alin. (5) și 187 alin. (2) Cod civil.

A remarcat că o altă încălcare admisă de instanța de apel constă în neaplicarea Legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, deoarece prevederile normei juridice pe care sunt bazate concluziile instanței de apel este străină situației de fapt existentă în cazul dedus judecării.

Contrar obligației sale prevăzute în art. 373 CPC, instanța de apel nu a verificat în limitele apelului declarat categoriile de drepturi și categoria titularilor pentru care s-a avizat AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, a neglijat decizia din 12 mai 2010 a Curții Supreme de Justiție, decizia AGEPI nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012 și decizia AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și sub nicio formă nu a verificat executarea practică de către AsDAC a deciziilor AGEPI de avizare a acesteia, în special, deciziile AGEPI nr. 6/3030 din 15 decembrie 2014 și nr. 14/3240 din 22 noiembrie 2016, prin care inițial a fost suspendată activitatea AsDAC, apoi fiind abrogată decizia de avizare a AsDAC.

A comunicat că până la 1 ianuarie 2011, existau și activau doar două asociații AsDAC și ANCO. Prin decizia definitivă și irevocabilă din 12 mai 2010 a Curții Supreme de Justiție, a fost stabilit faptul activității ilegale a AsDAC, ultima fiind obligată să achite remunerația de autor și conexe ilegal colectată din numele ANCO. A precizat că AsDAC s-a conformat acestei decizii, semnând contractul cu ANCO la 16 aprilie 2013 și transferând suma de 232 972,80 de lei pentru perioada februarie 2007 - februarie 2013.

Astfel, aceasta este prima confirmare a activității ilegale a AsDAC, exprimată prin eliberarea licențelor și colectării remunerației de autor și conexe din numele altor titulari de drepturi.

A reiterat că în temeiul Legii nr. 139/2010, AGEPI a avizat AsDAC prin decizia nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012, așadar, în perioada 1 ianuarie 2011 – 11 decembrie 2012, nu a fost avizată de AGEPI, iar în temeiul deciziei AGEPI nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012, AsDAC urma să emită decizii noi utilizatorilor în limita avizării, adică să modifice peste 1 500 de licențe, eliberate utilizatorilor începând cu anul 2007.

A precizat că AsDAC nu a efectuat careva modificări a licențelor eliberate utilizatorilor anterior, dar a notificat utilizatorii că continuă să elibereze licențe și să colecteze remunerația de autor și conexe în numele tuturor titularilor de drepturi.

Prin decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, AGEPI a abrogat decizia nr. 2/2146 din 5 decembrie 2012, avizând AsDAC cu alte împuterniciri, totalmente diferite de avizarea precedentă. De asemenea, AsDAC urma să se conformeze deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, modificând peste 1 500 de licențe, eliberate anterior, dar și în acest caz AsDAC a ignorat limitele avizării.

Totodată, prin decizia AGEPI nr. 6/3030 din 15 decembrie 2014, activitatea AsDAC în cazul încasărilor a fost stopată, iar prin decizia AGEPI nr. 14/3240 din

22 noiembrie 2016 a fost abrogată decizia AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 în partea ce ține de avizarea AsDAC.

Referitor la remunerația solicitată de către ANPCI, a menționat că prin activitatea sa supra limitelor stabilite de deciziile de avizare ale AGEPI, intimatul a prejudiciat ANPCI în anul 2013 cu aproximativ 13 623 492,63 de lei, iar în anul 2014 cu aproximativ 30 387 227 de lei, astfel, cerința de 5 000 000 de lei este de șase ori mai mică decât minimul real, posibil de încasat.

La 8 august 2019, AO „Asociația Națională Copyright” a depus referință la recursurile declarate de AsDAC și ANPCI, solicitând respingerea cererilor de recurs ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 martie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 139 vol. VII), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 18 mai 2019 și respectiv, la 27 mai 2019 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din actele cauzei, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” a depus cerere de chemare în judecată împotriva AO „Drepturi de Autor și Conexa” cu privire la încasarea sumelor colectate ilegal în calitate de remunerație de autor și conexa în perioada 1 ianuarie 2014 – 31 august 2014 în mărime de 4 500 000 de lei și a sumei de 500 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2014, precum și a cheltuielilor de judecată.

Actele cauzei mai denotă faptul că, cu cerere de chemare în judecată împotriva AO „Drepturi de Autor și Conexa” s-a adresat și AO „Asociația Națională Copyright” cu privire la încasarea sumei de 5 000 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru întârzierea achitării remunerației a membrilor AO

„Asociația Națională Copyright” pentru perioada 5 octombrie 2013 – 20 noiembrie 2014, a sumei de 382 347 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 5 octombrie 2013 – 31 decembrie 2013 pentru titularii de drepturi ai AO „Asociația Națională Copyright”, a sumei de 234 834 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 1 305 504 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 20 noiembrie 2014 pentru titularii de drepturi ai AO „Asociația Națională Copyright” și a sumei de 652 501 de lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunilor ca fiind neîntemeiate.

Judecând apelurile declarate de către AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” și AO „Asociația Națională Copyright”, prin decizia din 19 februarie 2019, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, a admis apelul declarat de AO „Asociația Națională Copyright”, a casat parțial hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău și anume, în partea în care a fost respinsă cererea AO „Asociația Națională Copyright” și în această parte a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea AO „Asociația Națională Copyright”.

A fost încasată din contul AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright” suma de 382 347 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 5 octombrie 2013 - 31 decembrie 2013, suma de 234 834 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 7 februarie 2017, suma de 1 305 504 de lei cu titlu de remunerație pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 20 noiembrie 2014 și suma de 652 501 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 1 ianuarie 2014 - 7 februarie 2017.

În rest, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizie suplimentară din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea AO „Asociația Națională Copyright” privind emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii suplimentare prin care a fost încasată din contul AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” în beneficiul AO „Asociația Națională Copyright” suma de 12 200 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în beneficiul statului suma de 50 000 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, cererea AO „Asociația Națională Copyright” privind emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu privire la ridicarea măsurii de asigurare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de recurs, verificând temeinicia deciziei contestate cu recurs, constată că, contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) CPC, concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator anexat la dosar, precum și normelor de drept relevante speței.

Astfel, prin raportare la susținerile formulate prin acțiunile înaintate în speță, instanțele de judecată urma să analizeze raporturile juridice ce au luat naștere între părțile din proces ca efect al colectării de către AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” în perioadele 5 octombrie 2013 – 31 decembrie 2014 a remunerației de autor.

Atât AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, cât și AO „Asociația Națională Copyright”, în acțiunile sale, au invocat că în perioada de referință AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) a colectat ilegal remunerații de autor, respectiv acestea urmând a fi încasate de la ultima în beneficiul lor.

Instanța de apel, prin decizia din 19 februarie 2019, admitând cererea de chemare în judecată, a constatat că, deoarece AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” pe parcursul anului 2014 nu a prezentat AGEPI informația privind cotele ce-i revin, AO „Asociația Națională Copyright” a fost în imposibilitate de a beneficia de remunerația ce se cuvine titularilor săi de drepturi, remunerație care a fost în această perioadă colectată de către AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”.

A evidențiat instanța de apel că AO „Asociația Națională Copyright”, urmare a acțiunilor ilegale ale AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” a fost în imposibilitate de a elibera licențe și de a colecta remunerație pentru perioada 5 octombrie 2013 – 20 noiembrie 2014, prin urmare, este în drept de a pretinde încasarea remunerației colectate ilegal de către AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” pentru această perioadă, precum și pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 20 noiembrie 2014.

Instanța de recurs remarcă că instanța de apel, ajungând la respectiva concluzie, a reținut decizia AGEPI nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015 cu privire la obligarea repartizării remunerației de autor colectate de către organizațiile de gestiune colectivă în perioada 2013 – 2015, prin care s-ar confirmă că AO „Asociația Națională Copyright” este în drept de a pretinde la încasarea remunerației colectate ilegal de AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” pentru perioadele 5 octombrie 2013 – 20 noiembrie 2014 și 1 ianuarie 2014 – 20 noiembrie 2014.

Instanța de recurs notează că o astfel de reținere a instanței de apel este exagerată, fiind cert că prin decizia AGEPI nr. 9/3268 din 29 decembrie 2015 organizațiile de gestiune colectivă: AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, AO „Asociația Națională Copyright”, Asociația „ReproMold” și Oficiul Republican al Dreptului de Autor s-au obligat să repartizeze remunerația acumulată pe parcursul anilor 2013-2014 până la 31 ianuarie 2016, iar remunerația acumulată pe parcursul anului 2015 până la 15 februarie 2016, cu publicarea informației privind distribuirea sumelor colectate pe paginile sale web și cu prezentarea la adresa AGEPI a rapoartelor de distribuire, inclusiv cu specificarea pentru fiecare titular al drepturilor de autor și conexe în parte.

Drept urmare, instanța de apel urma să verifice argumentele invocate în apel cu privire la faptul dacă în perioada solicitată de reclamanti, suma colectată și

acumulată constituie remunerația de autor pentru perioada vizată și dacă reclamanții sunt în drept să solicite aceste sume.

Mai cu seamă că decizia menționată nu indică la careva sume colectate ce ar urma a fi distribuite între organizațiile de gestiune colectivă.

În altă ordine de idei, s-a constatat că din necesitatea perfecționării mecanismului de acumulare și distribuire a remunerației cuvenite pentru valorificarea obiectelor drepturilor de autor și conexe, cât și din necesitatea colaborării dintre OGC-uri, la data de 1 februarie 2016 între reprezentanții AGEPI, AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, AO „Asociația Națională Copyright” și Oficiul Republican al Dreptului de Autor a fost încheiat un memorandum.

Prin Memorandumul respectiv de înțelegere privind cooperarea în domeniul gestiunii colective a drepturilor patrimoniale ale titularilor dreptului de autor și/sau drepturilor conexe, părțile s-au obligat să repartizeze remunerația acumulată pe parcursul anilor 2013-2014 până la 31 ianuarie 2016, iar remunerația acumulată pe parcursul anilor 2015 până la 15 februarie 2016 (pct. 13), la fel în vederea repartizării echitabile a remunerațiilor acumulate pe parcursul anilor 2013-2015, OGC-urile urmează să prezinte motivat AGEPI cotele rezultate în perioada de referință ca urmare a valorificării repertoriului său, precum și metodologia de calcul al cuantumului remunerației, iar AGEPI să aprobe aceste cote (f. d. 34-36 vol. V).

În acest context, instanța de recurs constată ca neînțeleasă reținerea instanței de apel că prin Memorandumul susmenționat AO „Asociația Națională Copyright” deține o cotă-parte de 40% din totalul operelor valorificate pentru anul 2013, 2014, 2015, inclusiv cu licența extinsă și obligatorie din anul 2016, iar pentru anul 2013-2014 cota AO „Asociația Națională Copyright” reprezintă circa 30% fără licență extinsă care constituie potrivit calculului circa 10%.

Or, potrivit pct. 4 din Memorandumul de înțelegere privind cooperarea în domeniul gestiunii colective a drepturilor patrimoniale ale titularilor dreptului de autor și/sau drepturilor conexe, încheiat la 1 februarie 2016, au fost stabilite cotele proporțional repertoriului valorificat spre aplicare de către OGC-uri, și anume AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” - 50%, AO „Asociația Națională Copyright” (inclusiv licența extinsă și obligatorie) - 40%, Oficiul Republican al Dreptului de Autor - 10%, începând cu 1 ianuarie 2016.

În același timp, în confirmarea examinării superficiale a pricinii în cauză de către instanța de apel este și faptul că la baza temeiniciei cerințelor AO „Asociația Națională Copyright” și încasării remunerației de autor în beneficiul ultimei, a fost pus actul de control nr. 8/3 din 23 mai 2014 a Comisiei de control al AGEPI în anul 2013, prin care s-a constatat că în perioada anului 2013 AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” a colectat suma de 5 097 971 de lei (f. d. 65 - 105 vol. I).

Instanța de apel a lăsat însă fără apreciere că potrivit actului de control nr. 8/3 din 23 mai 2014 al Comisiei de control a activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe AGEPI privind rezultatele controlului activității AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”

pentru perioada 1 ianuarie 2012-31 decembrie 2013, în suma de 5 097 971 de lei, ce constituia soldul mijloacelor financiare la situația de 31 decembrie 2013 la contul AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, au fost incluse datoriile privind impozitul pe venitul reținut la sursa de plată în sumă de 2483,53 de lei, datoriile privind titularii de drepturi (persoane fizice) în sumă de 297 580,63 de lei, datoriile privind editurile muzicale autohtone și străine în sumă de 18 837,47 de lei, fonduri create prin Hotărârile Consiliului AsDAC în sumă de 476 214,31 de lei, remunerație neelucidată în sumă de 887 658,82 de lei, remunerație de autor nedistribuită în sumă de 2 171 074,87 de lei, datoriile de OGG străine fără contracte în sumă de 389 968,40 de lei, datoriile față de OGG străine cu contracte în sumă de 713 438,14 lei, remunerație compensatorie pentru copia privată în sumă de 77 291,76 de lei, remunerație pentru reproducerea reprografică a operelor în sumă de 45 686,28 de lei, remunerație pe categorii de titulari fără contract în sumă de 346 723,99 de lei, supracheltuiele efectuate de AsDAC.

În raport cu cele constatate, se reține că instanța de apel nu a verificat natura provenienței sumei de 5 097 971 de lei, pe care a luat-o drept bază la calcularea remunerației de autor datorate de AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” față de AO „Asociația Națională Copyright”.

Drept urmare, având în vedere că omisiunile menționate au tangență cu soluția adoptată de instanța de apel cu privire la cererea de chemare în judecată a AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” împotriva AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, instanța de recurs este în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare din motivele invocate, în situația în care concluzia instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, a casa integral decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând-o, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile declarate de Asociația Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexă”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei și Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”.

Se casează integral decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” împotriva Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexă” cu privire la încasarea remunerației de autor, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea de chemare în judecată a Asociației Obștești „Asociația Națională Copyright” împotriva Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexă” cu privire la încasarea remunerației de autor, a dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul	semnătura	Ala Cobăneanu
Judecătorii	semnătura	Iurie Bejenaru
	semnătura	Dumitru Mardari
	semnătura	Nicolae Craiu
	semnătura	Nina Vascan
Copia identică originalului		Ala Cobăneanu